

ת"ד 6285/12/15 - מדינת ישראל נגד ולדימיר גבריקוב

בית משפט השלום לערבותה בתל אביב - יפו
ת"ד 15-12-6285 מדינת ישראל נ' גבריקוב

לפני כבוד השופט דן סעדיון
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד תומר לביא

נגד
הנאשם ולדימיר גבריקוב
עו"י ב"כ עו"ד אבון

גור דין

ביום 8.9.12 נפג הנאשם ברכבו. הוא נכנס לצומת הרחובות אלנבי - אחד העם בלי' יצית לאור האודם בכיוון נסיעתו וגרם לתאונת שבעקבותיה נפגעו נסיעי הרכב המערבי (חבלות) וכן הנאשם (חבלות של ממש). כתוב האישום הוגש לאחר מעלה מ- 3 שנים מעת התאונה, ביום 16.12.15.

טייעוני הצדדים

המאשימה עותרת למצות עם הנאשם את הדין ולהטיל עליו מאסר ופסילה ממושכת לצד עונשה נלוות. עמדה זו מבוססת על חומרת האירוע בנסיבותיו ועל עברו של הנאשם. המאשימה טוענת כי מכיוון שהנאשם עבר לאחר התאונה עבירות חמורות, כמו נהיגה בהשפעת סמים/אלכוהול, הרי שלא היה די ב"עונש" אותו קיבל הנאשם בעקבות התאונה (חבלות של ממש) כדי למתן את נהיגתו הבעייתית.

ההגנה טוענת כי יש להתחשב בחלוף הזמן הרב יחסית מעת התאונה ועד הגשת כתב האישום ובעובדת שהנאשם היה זה שנחבל באופן הקשה ביותר באירוע ובמובן זה "קיבל עונשו מיד" שמיים". הנאשם שילם על הנזק שגרם בתאונה. הוא עתיד להינsha בקרוב ואורוסתו הרה לדלת. הנאשם תומך באמנו ואחיו וכיום מתפרנס באמצעות רישוון הנהיגה שלו.

דין והכרעה

תחילת יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות ולאחר מכן את העונש לנאשם בגדר המתחם. כיוון שתיעוני ההגנה (לקולא) והמאשימה (לחומרא) נסבים על נסיבות שאין קשורות בפועל העבירה הרי שתיעונים אלה יובאו בחשבון לצורך קביעת העונש בגדר המתחם ולא לצורך קביעת גדר המתחם.

הערך המוגן

עמוד 1

העריך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הוא שלמות הגוף והח'ים. במקרה זה הפגיעה בערך זה הייתה ברף בינו - נושא.

מדיניות הענישה הנוכחית

- בעפ"ת (ו-מ) 14-03-204902 **מדינת ישראל נ' ישראל ויינגרטן** אושר עונש פסילה בת 2 שנים וקנס בסך 000,10 ₪ לנагג **אמבולנס** שנכנס לצומת בנגדו לאור האדם ופגע ברכב מעורב וגרם לנагג רכב זה חבלות של ממש [3 שברים באגן].
- בرع"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל**ណון עניינו של מי שלא צית לאור אדם בכיוון נסיעתו והתנגש ברכב מעורב וגרם לנסיעות בו חבלות קשות. באותו מקרה העומד העונש על 3 חודשים מאסר, 40 חודשים פסילת רישון וענישה נלוית. במקרה זה צוין כי הצדקה להשתת על המערער עונש מאסר נובעת מכך שפשע היה בין נסיעות הרכב המעורב לבין המוות.
- רע"פ 6918/02 **מנשה אחיה נ' מדינת ישראל** (ימים 22.8.02), שם נגרמו להולך רגל ליד 1929 שחצה במעבר ח齊ה חבלות של ממש בדמות שברים בכתף השמאלי ובצלע השמאלית ואושרה על ידי בית המשפט העליון פסילת רישון נהייה בת 4.5 חודשים
- עפ"ת (ת"א) 10-12-10576-12-0 **דmitri rodkovitz נ' מדינת ישראל** (ימים 10.12.23) בו הולכת רגל נחבלה חבלות של ממש, הפגיעה לבית החולים בהכרה מעורפלת, נזקקה להנשמה ונגרמו לה שברים בעצמות הפנים ובארובות העיניים ובוצעו תפרים בעפער העין, סבלה משברים בכל דפנות הסינוס ודימום בחלל האף והלוע, שברים בארכובת העין הימנית, כשלגלו העין נדחק קדימה, היא הונשמה ואושפזה למשך ימים בטיפול נמרץ, שם בוצעה אקטוטובציה והיא אף אושפזה במחלקת פה ולסת במשך שבועיים ונוחתה בהרדמה מלאה לשם קיבוע השברים בעצמות הפנים ובארובות העיניים. בערעור הוועד עונש הפסילה על 8 חודשים בגין 60 ימי פסילה מנהלית.

לאור האמור נראה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות (כניסה לצומת בנגדו לאור אוור אדם ברמזו, חבלות של ממש לנагג וחבלות לנסיעי הרכב המעורב) נע בין 3 חודשים פסילת רישון (פסילת המינימום ע"פ סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה), פסילה על תנאי וקנס ועד 24 חודשים פסילה, פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי. אין להקל ראש בחבלה שנחבל הנאשם אך בשום אופן לא ניתן לומר כי הנאשם היה נתון בסכנת חיים בעקבותיה או כי כפשע היה בין המוות ועל כן אין הצדקה לכלול במתחם העונש רכיב של מאסר בפועל או מאסר מותנה. כפי שאראה יש לתת משקל לטעוני המאשימה בנוגע לעברו התעבורי של הנאשם, לרבות הרשעות שהתווסף לאחר התאונה נשוא דין זה, אך טיעונים אלה יכולים להשפיע קביעה עונשו של הנאשם בגדר המתחם אך לא על קביעת גדרי המתחם עצמו.

לצורך קביעת עונשו של הנאשם בגדר המתחם שהוצע יש להביא בחשבון את העובדה שה הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, את ההשתתפות בת למעלה מ- 3 שנים בהגשת כתב אישום, את נסיבותו האישיות והמשפחתיות של

הנאשם וכן, במידה מסוימת, כי הנאשם הוא שסבל בעיקר מרטלנותו. מנגד, יש להביא בחשבון כי הנאשם לא היה היחיד שנפגע בתאונה שכן עמו נחבלו גם נוסעים ברכבת המערב (חולות סתם) את עברו התעבורתי של הנאשם שאינו קל ובעיקר את העובדה שהפגיעה הקשה יחסית שנפגע הנאשם בתאונה לא הוועלה כדי למתן את אופן נהיגתו הבלתי כפוי שיעידו הרשעותם בעבירות שנעברו לאחר מועד התאונה בעבירות נהיגה בהשפעת סמים/אלכוהול, נהיגה בנסיבות מופרחת ואי-ציות לתמורות. נתון זה מקרה את עוקציו של הטיעון הגורס כי יש להטיל על הנאשם עונש קל שכן את העונש "ה חמור" קיבל הנאשם מידיו או מידיו "שמימים".

לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם, בגין המתחם שהוצע, את העונשים הבאים:

1. פסילת רישון נהיגה למשך 5 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו עד ולא יותר מיום 28.1.18 במציאות בימ"ש זה. הפסילה תימנה ממועד הפקדת הרישון.
 2. פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך 3 שנים.
 3. קנס בסך 2000 ₪ לתשלום עד 28.2.18.
- זכות ערעור לבימ"ש המוחזק בת"א תוך 45 יום.
ניתן היום 28.11.17, בהעדר הצדדים.